

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. F.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26.10.2009 číslo x, o nároku na plný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas žalobu proti České správě sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí ČSSZ ze dne 26.10.2009 číslo x. Uvedl, že byl nedostatečně zjištěn jeho zdravotní stav. Navrhoval nově posouzení svého zdravotního stavu s přihlédnutím k nově doloženým lékařským nálezům.

V průběhu ústního jednání dne 27.7.2010 žalobce poukazoval na svůj zdravotní stav, domáhal se zrušení shora označeného rozhodnutí a přiznání plného invalidního důchodu. Uvedl též, že od roku 2000 či 2001 nepracoval, byl evidován u Úřadu práce v Karviné.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 26.10.2009 číslo x zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Karviné ze dne 15.10.2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 10%;

- lékař OSSZ v Karviné dne 15.10.2009 na základě výsledků lékařského vyšetření provedl posudkové zhodnocení, ve kterém uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole VII., oddílu B, položka 6, přílohy č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb. a způsobuje 10 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovaného. Je způsoben nedoslýchavostí lehkého stupně. Poté vydal výrok, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., a není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zák.č. 155/95 Sb. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahuje hodnoty ani 33%, rovněž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl. 284/1995 Sb. v pl. znění umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příl.č. 4 vyhl.č. 284/1995 Sb. v pl. znění značně ztěžující obecné životní podmínky;

- zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti posoudila dne 2.6.2010 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Dle zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. J.W. a doložených odborných lékařských nálezů, u posuzovaného jedná o: smíšenou poruchu osobnosti a poruchu chování se středně těžkým narušením a lehkým snížením celkové výkonnosti organismu, organické poškození CNS, lehkou nedoslýchavost oboustranně, bolestivý syndrom páteře bez ložiskových změn, bez známek kompresivní myeloradikulopatie, stav po ústavní protialkoholní léčbě v r. 1988. U žalobce šlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 26.10.2009 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominantním postižením osobnosti. Na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se podílí i bolestivý syndrom páteře. Není schopen nadměrně těžké fyzické práce s přetěžováním páteře. Při prokázaném a výše uvedeném základním postižení je schopen výkonu pomocných prací v dělnických profesích. Je schopen zaučení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je porucha osobnosti, porucha chování se středně těžkým narušením, kterýžto stav je uveden v příloze č. 2 k yhl.č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitola V., položka 6 písmeno b/. Z rozmezí 20-30 % stanovila PK MPSV ČR 25 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím a předchozímu pracovnímu zařazení. U žalobce nešlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 26.10.2009 o zdravotní postižení uvedená pod písm. b/, c/. Nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani se nejedná o zdravotní postižení značně ztěžující

obecné životní podmínky. Ve výroku posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ nebyl žalobce plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Zjištění výše uvedená krajský soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 26.10.2009 číslo x, posudek lékaře OSSZ v Karviné ze dne 15.10.2009 a posudek PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 2.6.2010.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 2.6.2010 a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, tedy se specializací, která odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Z posudku dostatečně vyplynul důvod odlišného posouzení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce i hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce oproti posouzení lékařem OSSZ Karviná. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy.

Nebylo prokázáno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by způsoboval 66 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce a nebylo ani prokázáno zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 38 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

- a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

a/ poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo b/ je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 40 odst.1 f) z.č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle odst.2, věta první téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pro uznání plné invalidity musí dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, anebo musí být zjištěno zdravotní postižení vyjmenované v příloze č. 3 vyhl.č. 284/95 Sb., zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek. Poněvadž v takové míře pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyl zjištěn, a nebylo zjištěno ani zdravotní postižení, jež by vyžadovalo vytvoření zcela mimořádných podmínek podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., nelze žalobce k datu 26.10.2009 za plně invalidního považovat. Jestliže žalobce nebyl plně invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na plný invalidní důchod.

Vzhledem k tomu, že žalobce nesplnil prvou podmínku pro přiznání plného invalidního důchodu, tj. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedošlo k poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, ani nebylo zjištěno, že je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek, soud se již nezabýval druhou podmínkou, která musí být splněna současně s prvou podmínkou, tj. získanou dobou pojištění.

Jen pro úplnost soud dodává, že pokud plně invalidní pojištěnec (starší 28 roků) nezískal ke dni vzniku plné invalidity potřebnou dobu pojištění pěti roků, zjišťovanou z posledních deseti roků před vznikem invalidity, a nezískal ji ani následně po přičtení další doby pojištění získané po vzniku plné invalidity, nárok na plný invalidní důchod mu nevznikl [§ 38 písm. a), § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění].

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona /§ 60 odst. 2 s.ř.s./.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27.7.2010

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

Samosoudkyně:
JUDr. Bohuslava Drahošová, v.r.